

— oddalenie skargi na tę decyzję wniesionej do Sądu przez Odile Jacob;

— obciążenie Odile Jacob całością kosztów powstałych w niniejszej sprawie, zarówno w postępowaniu pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Lagardère twierdzi, że Sąd naruszył prawo, opierając się na zarzucie niezgodności z prawem decyzji o zatwierdzeniu pełnomocnika, w celu uzasadnienia stwierdzenia nieważności decyzji dotyczącej zatwierdzenia nabywcy aktywów.

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, uznając, że obecność przedstawiciela pełnomocnika w zarządzie Editis jako niezależnej osoby trzeciej mogła uzasadniać stwierdzenie nieważności decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów. Wniosek taki jest wynikiem wypaczenia pewnych faktów, oczywistych braków uzasadnienia a także szeregu naruszeń prawa. Tak więc Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni pojęcia niezależności (pierwsza część zarzutu); w uzasadnieniu wyroku Sąd nie wykazał, w jaki sposób istniejące powiązanie między przedstawicielem pełnomocnika a Editis mogło wypaczyć treść sprawozdania przedstawionego przez pełnomocnika Komisji (druga część zarzutu); Sąd wypaczył fakty i obarczył zaskarżony wyrok oczywistym brakiem uzasadnienia, uznając, że sprawozdanie pełnomocnika wywarło decydujący wpływ na treść decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów (trzecia część zarzutu); wreszcie Sąd naruszył prawo, stwierdzając nieważność decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów, nie wykazawszy w jakim zakresie jej treść byłaby inna, gdyby nie wystąpiły zarzucane nieprawidłowości (czwarta część zarzutu).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Chartres (Francja) w dniu 29 listopada 2010 r. — Michel Bourges-Maunoury i Marie-Louise Heintz po mężu Bourges-Maunoury przeciwko Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Sprawa C-558/10)

(2011/C 46/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Chartres (Francja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Michel Bourges-Maunoury i Marie-Louise Heintz po mężu Bourges-Maunoury.

Strona pozwana: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 2 rozdziału V Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich do Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uwzględnieniu w ramach obliczania górnej granicy wymiaru podatku majątkowego (impôt de solidarité sur la fortune) całości dochodów podatnika, włącznie z dochodami wypłacanymi przez instytucje Wspólnot?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 13, obecnie art. 12 rozdziału V Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, C 83, s. 266)

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-569/10)

(2011/C 46/10)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciel: K. Herrmann, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie środków niezbędnych do zapewnienia aby dostęp do działalności polegającej na poszukiwaniu, badaniu i produkcji węgłowodórów był pozbawiony wszelkiej dyskryminacji zainteresowanych podmiotów oraz by zezwolenia na prowadzenie owej działalności udzielane były według procedury, zgodnie z którą wszystkie zainteresowane podmioty mogą składać wnioski i według kryteriów, które zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed rozpoczęciem okresu składania wniosków, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1 i art. 5 pkt 1 i 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węgłowodórów⁽¹⁾;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.